

امرداد (Amardad)

امرداد یا امرتات (اوستائی) به معنای بی مرگی و جاودانی در جهان مینوی است. امرتات یکی از شش امشاسپندست که موکل و حافظ گیاهان بر روی زمین شماره شده می شود. این امشاسپند به همراه خرداد موکل و پرستار آب بر روی زمین در کنار هم می آیند. این دو ایزد لازم و ملزوم و مکمل یکدیگرند.

پرستاری از آب و گیاه جزء مهمی از فرهنگ فراگیر زمینی و آسمانی ایران باستان بشمار می آمده است.

شنبه یکشنبه دوشنبه سه شنبه چهارشنبه پنجشنبه آدینه

4 (7/26) شهریور	3 (7/25) اردیبهشت	2 (7/24) وهومینو (بهمن)	1 (7/23) سپنتامینو (اورمزد)			
11 (8/2) خور	10 (8/1) آبان (آناهیتا)	9 (7/31) آذر	8 (7/30) ریم	7 (7/28) امرداد	6 (7/28) خرداد	5 (7/27) سپندارمذ
18 (8/9) رشن	17 (8/8) سروش	16 (8/7) مهر (میترا)	15 (8/6) دی بهمر	14 (8/5) گش	13 (8/4) تیر	12 (8/3) ماه
25 (8/16) آرد	24 (8/15) دین (دائنا)	23 (8/14) دی بدین	22 (8/13) باد	21 (8/12) رام	20 (8/11) بهرام	19 (8/10) فروردین
	31 (8/22)	30 (8/21) انگرامینو	29 (8/20) مارسپند	28 (8/19) زامیاد	27 (8/18) آسمان	26 (8/17) اشتاد

جشن **امردگان** در روز هفتم از ماه امرداد برگزار میگردد. برهان قاطع بر آنست که فارس ها این روز را عید ساخته و آنرا جشن نیلوفر خوانند. در این روز هر حاجتی از پادشاه خواستی البته روشدی. بموجب تقویم ترکمنی "یلدیراق" روز بیست و یکم از ماه امرداد را روز طلوع ستاره شباهنگ (تیشتر) میدانند و برای تماشای آن به بلندی می روند و انتظار دیدار آنرا در آسمان بامدادی می کشند (رضامرادی غیاث آبادی). ماه امرداد از جهت این که مصادف با هنگامیست که خورشید بر روی برج شیر (اسد) می آید به داشتن اهمیت خاصی تعبیر شده است.